మొగుడా? - శాడిస్టు మొద్దా?

జి.ఎస్.దీక్షిత్

విజయనగరంనించి రాజమండ్రి వెళ్ళే బస్సులో నేను ప్రయాణం చేస్తున్నాను. జగ్గంపేటలో బస్సు ఆగింది. జనం దిగుతున్నారు. నేను కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూ ఉండిపోయాను.

హఠాత్తుగా, "అంతా ఖాళీగానే వున్నాదండోయ్,, రండి, రండి" అన్న ఆడమనిషి హడావుడి కేకతో నేను డోర్ వైపు చూసాను సూట్‌కేస్ మోసుకుంటూ ఒక ముప్ఫయ్యేళ్ళ స్త్రీ ఆదరాబాదరా లోపలకెక్కుతోంది.

కంగారు కంగారుగా ఆమె కండక్టర్ని దాటి, నా వెనకాల ఖాళీగా ఉన్న త్రీసీటర్‌లోకి నడిచి, సూట్‌కేసును అటకమీద పెట్టింది. సర్రున కూలబడింది. బిగిసి పోయున్న కిటికీ తలుపుల్ని గాలికోసం శ్రమపడి నెట్టింది. నుంచుని, గిలక లాగా గిర్రున వెనక్కి తిరిగి, వెనకనించి నా భుజం మీద చెయ్యేసి, "అక్కడ కూర్చున్నారేంటీ? యిక్కడ ఖాళీగా వుంటేనూ, రండి" అంది.

నేను చటుక్కున పూర్తిగా వెనక్కి తిరిగి చూసాను.

ఆమె తెల్లబోయింది! "అహఁహఁ, మీరా మా వారనుకున్నాను"- అంటూ పాలిపోయిన మొహంతో వెనక్కి తగ్గింది మరుక్షణంలో "డోర్" కేసి చూసింది.

ముప్ఫయ్ అయిదేళ్ల వాడొకాయన అప్పుడే కండక్టరును దాటుకుంటూ ఆమె వంకా నావంకా చురచుర చూసుకుంటూ, వెనకాల ఎగబడుతున్న జనాన్ని ఒక విధంగా ఆపుకుంటూ, తాపీగా వస్తున్నాడు.

అతను తన దగ్గరికి రాంగానే ఆమె నిరుత్సాహంగా "అంతెనకబడ్డారేటి? నా యెనకాలే వొస్తన్నారనుకున్నాను రండి" అంటూ లోపలికి దారి తీసింది.

ఆ భర్తేం మాట్లాళ్ళేదు. కిటికీకానుకొని ఆమె కూర్చుంటే, ఆమె పక్కన అతను కూర్చున్నాడు.

బస్సు బయల్దేరింది. రెండు మూడు నిముషాలు గడిచాయి.

"నీ కాడికి రమ్మనమని ఆయన్ని పిలుస్తున్నావేంటి?" –నా వెనకాల నించి భర్త భార్యతో అంటున్న మాటలు నాకు వినిపించాయి. శబ్దం లేకుండా బస్సు మెత్తగా నడుస్తూండటం చేత ఈ మాటలే కాక తర్వాతి వాళ్ళ సంభాషణలు కూడా నాకు చాలా మటుకు వినిపిస్తూనే వచ్చాయి. నేను మధ్య మధ్య క్రీగంట వాళ్ళని చూస్తూ వచ్చాను కూడా.

కిటికీలోంచి చూస్తున్న ఆమె చటుక్కున తల తిప్పి అంది . "అహఁహఁ, మీరే వొచ్చి అక్కడ కూర్చున్నారను కున్నాను...... పాపం, ఆయనేటనుకున్నాడో ఏటో!"

"ఏమోలే, నీ పక్కన ఆయన కూర్చోవాలని మనసు పడ్డావేమోనని అడిగాను".

'ఛి ఛి అదేం మాట! హడావిడిలో పొరబాటయిపోయినాది.... సర్లెండి. ఇక్కడ బంగాళా పెంకు ఫాక్టరీలు ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి గదా? ఈ చుట్టు పక్కల్దంతా బంగాళా పెంకెక్కువగా వాడతారేటండీ, లాపోతే ఎగుమతవుద్దా?"

అతనేం మాట్లాడలేదు.

బస్సు ఇంకొంచెం దూరం నడిచింది సగ్గుబియ్యం ఫ్యాక్టరీ వచ్చింది.

ఆమె అంది : "సగ్గుబియ్యం ఫాక్టరీ అండోయ్! ఎప్పుడో ఓ పాలి తీసుకొచ్చి చూపిచ్చురూ! సగ్గుబియ్యం యేయించి పోస్తే తెల్లని పాలల్లో

ఎర్రని చుక్కలు తేలిపోతున్నట్టుగా చూట్టానికి బావుంటాది కదూ పాయసం!"

"అవునవును, తెలుపు మీద ఎర్రచుక్కలున్నట్టు, ముందున్న సన్నాసాయన చొక్కాలాగ, కదూ!" నవ్వాడు భర్త.

అది జీవం లేని విలన్ నవ్వు. అది, నా చొక్కాగురించేనని గ్రహించాను.

చిరాగ్గా ఆమె అంది : "ఎవురి చొక్కా యిసయమో మనకెంతుకు, పోల్చటానికింకెయ్యీ లేనట్టు!"

"అదేమరి?"

గండేపల్లి ఊరు దగ్గరయింది రోడ్డు పక్కనే చెరువు గట్టునున్న రెండుమూడు నిలువుల బ్రహ్మాండమైన అంజనేయస్వామి విగ్రహం వచ్చింది

నా వెనకాల్నించి ఆమె అంది :"అబ్బ ఎంత పెద్ద యిగ్రహమో. చూస్తేనే పాపాలు పోతయ్యి! చెరూలో స్నానం చేసొచ్చి సామికాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టుకొనెదతారనుకుంటానే!"

భర్త అన్నాడు : "అవునవును, కాళ్ళేం ఖర్మ,

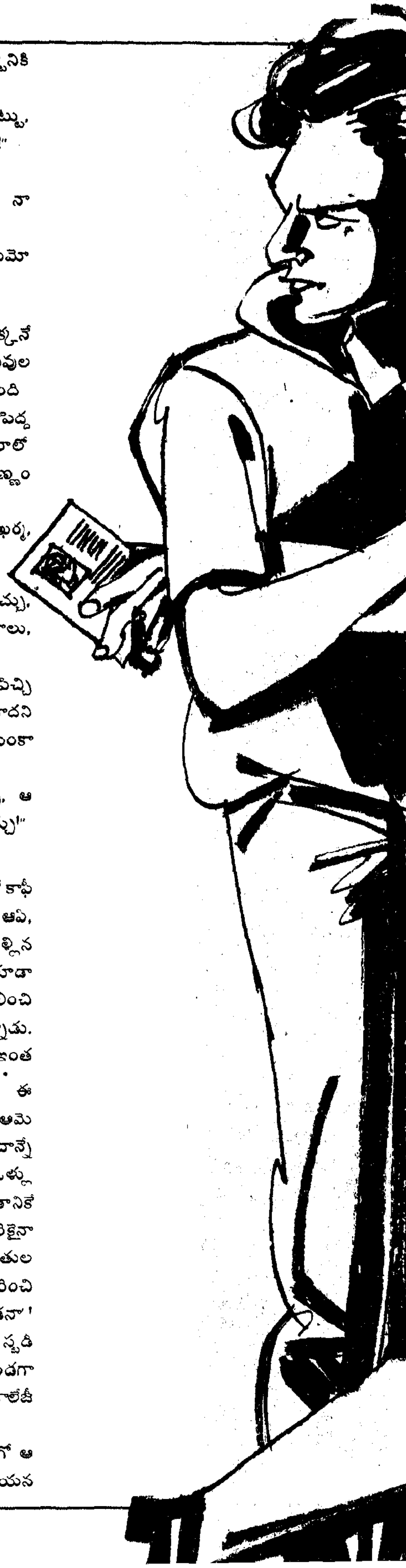

కొంచెం కష్టంగా భుజాలే పట్టుకోవచ్చు, నువ్విప్పుడు పట్టుకోలా, ఆ "ఆవారా"గాడి భుజాలు, అట్టాగ!"

గొంతు హెచ్చించి ఆమె కస్సుమంది · "పిచ్చి పిచ్చిగా మాటాడకండి! పొరబాటయిపోనాదని ఇందాక టేల్సించి చెబుతన్నాను- యింకా యింకా అవే సాగదీస్తారేటి!"

"ఏపనైనా ముందర కావాలని చెయ్యొచ్చు, ఆ తర్వాత పొరబాటయి పోయిందని చెప్పకోవచ్చు!"

ఆ తర్వాత నిశ్శబ్దం చోటు చేసుకుంది.

మురారి వచ్చింది. తమకు ఉచితంగా దొరికే కాఫీ టిఫిన్లకోసం డ్రైవరూ కండక్టరూ బస్సు ఆపి, హోటల్లో కెళ్ళారు. వాళ్ల వెనకాలే వెళ్లిన ప్రయాణీకుల్లో ఆ భర్త ఒకడు. నేను కూడా బస్సుదిగి డోర్ పక్కనే నుంచుని అతన్ని పరిశీలించి చూసాను. అతను చాలా ఆధునికంగా ఉన్నాడు. లోపల భార్య కూడా అందంగానే ఉంది 'ఇంత ఆధునికంగా ఉన్న ఈ దంపతుల మధ్య ఈ పొరపొచ్చాలేమిటి! తను చేసింది పొరబాటని ఆమె చెబుతున్నప్పటికీ అతగాడు దాన్నే రాపాడతాడేమిటి? చూపులు కలవటాలూ ఒళ్ళు తగలటాలూ నేరాలా! ఈ మాత్రానికే అపవిత్రులయిపోతారా! ఇవ్వి లేకండా ఎవరికైనా అసలు ప్రయాణం సాగుతుందా? ఇది ఈ దంపతుల మధ్య సరాగమా, విరాగమా? అద్సరే, నన్ను గురించి ఇతగాడకేమిటి కామెంట్ చేసాడు, "ఆవారా గాడనా' రాస్కెల్, ఎందుకైనా మంచిది ఈ కేసుని స్టడీ చేయాలి' - నేనిట్లా అనుకొంటూండగా హోటల్లోకని అప్పుడే బస్సు దిగుతున్నాడు కాలేజీ కుర్రాడొకడు

ఆ కుర్రాడితో నేను, "చూడు మిస్టర్, అదుగో ఆ కౌంటర్ దగ్గర కూర్చొనున్న ఆయన లేడూ, ఆయన పేరూ, వృత్తీ, కనుక్కొస్తావా, నేను అప్పు తీర్చ వలసిన మనిషి ఆయనవునో కాదో తెలుసుకోవాలి, ప్లీజ్!" అన్నాను.

అతను అట్నే వెళ్ళి ఇట్నే వచ్చాడు. అన్నాడు : "శాంతిమూర్తం శాశీల్యం గార్టండి- బాలేజి సూపర్నెంటర్ట. దానవాయి పేటలో ఉంటున్నార్ట. ఆయనేనా?"

"ఐ సీ. కాదులే. థాంక్స్!"

అరగంట తర్వాత అందరూ వచ్చి బస్సెక్కారు. బస్సు బయల్దేరింది.

ఈసారి శాశీల్యమే - ఆ భర్తే - మాట్లాడాడు : "నిన్నటి పెళ్ళిలో నీ అసలు రంగు తెలిసిపోయిందిలే!"

"ఏటి తెలిసినాది?" - భార్య అంది.

"ఏం తెలిసిందా, పెళ్లి పందిట్లో పట్టిగ్గా మీ బావతో చెయ్యీ చెయ్యీ కలిపి పకపకలాడ్డం!... తెలీకండా ఇంకేం జేసావో లే! దొంగ..."

చటుక్కున కసిగా అందామె. "నోటికొచ్చినట్టు మాటాడకండి. కాఫీ గ్లాసు క్రింద పడితే నేనూ మా బావ ఒకేసారి దాన్ని తీయబోయాం. అది సరసాలాడ్డమా? అయినా మా బావ ఎంత నిప్పులాంటోడో అందరికీ తెల్సు. ఆ మాటకొస్తే మీరు.... మీరు అస్తమానం ఆ నీ[illegible] గదికాడె తారట్లాడేరేటి? అంతకన్నా చెడిపోయినా దేటది?.... అవోళ్ళంతరూ ఎంత అసహ్యంగా చెప్పుకున్నారో నీ గురించి. దీ సిగ్గుమాలిన పని."

"ఓహో అదా, వాచీ. వాచీ మర్చిపోయాను లోపల!.... అంతేగాని నేన్నీలాగ ఎవరితోనూ సరసాలాళ్ళేదే!.... అసలయినా నేను మగాణ్ణి! మొగుణ్ణి! మొగుడివల్ల ఇబ్బందేం ఉంటది. ఎంతకయినా తెగించేది పెళ్ళామే! ఇప్పుడి సన్నాసి గాడి బుజాలు పట్టుకుని వేలాడింది నువ్వు కామా!"

ఇంచుమించు ఏడుస్తున్నట్టుగా ఆమె అంది : "అవును, నువ్వు మొగుడివి. మొగమారాజువి. నువ్వెప్పుడూ మంచోడివే! ఆడపుటక పుట్టాను కనక నేనెప్పుడూ తప్పుడు పన్లు చేసేదాన్నే! చెడిందాన్నే!" - వెంటనే సన్నగా ఏడుపు మొదలైంది.

"ఏడిస్తే కుదర్దు. ఆ గొట్టంగాడి బుజాలెందుకు పట్టుకున్నావో చెప్పమంటున్నాను..... ఊ (చెప్పు........!" - అతనేం చేసాడో తెలీదు.

ఆమె హఠాత్తుగా అంది : "స్స్, అమ్మాహ్! .... ఇట్టా కొద్ది కొద్దిగా దేనికి పాణం తీసెయ్యటం. వొకే మట్టు పీక పిసికెసెయ్యండి. పీడ యిరగడై పొద్ది! ఛీ. దిక్కుమాలిన బతుకు. ఏ నూతిలోనయినా పడ చస్తే మంచిది!"

"అది నీ యిష్టం.... అదూ నువ్వు కలిసి చెయ్యంది! అయినా అప్పుడే చేస్తావా ఏంటి!.... ముందిది చెప్పు!"

ఆమె ఏడుస్తూనే అంది : "యెంతుకు చెయ్యనూ, యింటకెళ్ళంగానే నేను చేసే పని యిదే! (ఎక్కిళ్ళు) పదేళ్ళ మట్టి పాపాలు తొడేస్తున్నావు. తిన్నియ్యవు, తొంగోనియ్యవు మొదనష్టపు పెళ్లి యెందుకు

చేసాడో మా నాయన. నాకు పెళ్ళొద్దయ్యా నేను సదూకుంటానయ్యా అంటే యిన్నాడు గాదు. నన్ను నరకంలోకి తోసేసి తను పోయి సొర్గంలో కూచున్నాడు. (ఎక్కిళ్ళు) యీ పెళ్ళిలో అందర్నీ ఆకరి సూపుసూసేసానుగా, యింకింతుకు బతకటం, యెదవ బతుకు! పిల్లలికింత నేనింత తిని చస్తాను (ఎక్కిళ్ళు). యీ రేత్రికేలే (ఎక్కిళ్ళు)' యిప్పుడెల్లాంగానేలే (ఎక్కిళ్ళు, ఏడుపు'')

నాకర్థమై పోయింది 'ఏదొక భయంకరమైన హింసానందం గాడు అంటె. శాడిస్టు! శాడిస్టు పుండాకోర్ కొడుకులందరికీ తెలిగ్గా దొరికేది వాళ్ళ పెళ్ళాలే ముందర పెళ్ళాల మీద ప్రయోగాలు చేసి ఆ తర్వాత లోకంమీద పడతారు వీళ్ళు! కనకనే, భార్యల్ని అవలీలగా అనుమానించే భర్తల ఒటే నాకు చచ్చే ఎలర్జీ అనుమానించటమనే మాటనే ఏవగించుకుంటాన్నేను.

'అయితే ఇక్కడొక సందేహం రావచ్చు, మొగుణ్ణి నలిపి నల్లేరుకాడ చేసే చంటకలుంటరా అని. అరుదు! ప్రకృతి సహజంగా స్త్రీకి మృదు స్వభావం కలది తను తల్లిని కావాలనే వాంఛా, తన పిల్లల సంరక్షణ పట్ల తపనా– ఇవ్వి ఆమెను ముక్కుకు సూటిగా నడిచేట్టు చేస్తాయి పంకర దోవలు పట్టనివ్వవు. ఆమెలో దాగున్న ఒక మహాశక్తిని ఒహపట్టాన బయటికి రానివ్వవు కూడా. కనకనే ఇట్లాంటి 'అశాంతి మూలం దుశ్శీలం' లాంటి స్కౌండ్రల్స్ తగిలినప్పుడు ఒక్కొక్క స్త్రీ కృశించిపోతూంటుంది. అది నాకు రుచించదు. ఆమె, తానొక శక్తి స్వరూపిణిని అని జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని, వాడికి బుద్ధిశుద్ధో, అపసరమైతే దేహశుద్ధో రోజుకొకసారైనా చెయ్యాలని నా 'అభిప్రాయం. అందుకు ఆమెకు సాటి స్త్రీలూ, ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళూ సహకరించాలనేది నాకోరిక. అట్లా సహకరించకండా మనకెందుకులేఅని వాళ్ళు తప్పుకుపోవటాన్ని సాంఘికమైన నేరంగా నేను భావిస్తాను! అది, తెలిసి చేసే పాప మంటాను!''

–ఇట్లా నా ఆలోచనలు సాగుతూండగా అత్రాష్నుడు, ఆ శాంతిమూలం సౌశీల్యం, ఆ తల్లిని ఏం చేసాడో తెలీదుగాని, ఆమె తన నోటికి కొంగు అడ్డం పెట్టుకుని మరికొంచెం గట్టిగా ఏడవటం మొదలు పెట్టింది ఆమె నిజంగా ఇంటికెళ్ళాక తన పిల్లల్ని చంపి తను చావదుగదా అని నాకనిపించింది. ఒక్క సారిగా నాలో రక్తపీడన పెరిగినట్లయింది. నాలుగైదు క్షణాలాలోచించాను. నా డ్యూటీలోకి నేనింక దిగక తప్పదనే నిర్ణయాని కొచ్చేసాను.

బయటికి చూసాను. రాజానగరం పొలిమేరలో ఉంది బస్సు.

నేను పటుక్కున నుంచున్నాను. వెనక్కి చూస్తూ, అతన్తో, "ఏంటి, ఎందుకేడుస్తోందావిడ?" అన్నాను.

"ఆఁ, కంట్లో నలక పడింది లెండి" అన్నాడు సౌశీల్యం.

"నలక పడితే ఏడవట మెందుకు?... అయినా మీరిందాకట్నుంచీ వాదన పడుతున్నారేంటి? ఆవిడ చచ్చిపోతానంటోంది. ఇదేనా భర్తగా మీ బాధ్యత?"

సౌశీల్యంలో కోపం తన్నుకొచ్చింది. అతను చటుక్కున నుంచున్నాడు. అన్నాడు : "ఇదిగో మిస్టర్, నా భార్య నా ఇష్టం. తన్నుకుంటాను, చంపుకుంటాను. మధ్యలో అనవసరంగా కల్పించుకోకు"

"అదే, అదే, మీ పొరబాటు! భార్య అనేది వస్తువు కాదు, మీ ఇష్టం వచ్చినట్టు చేసుకోవటానికి! ఆమెను ప్రేమించటానికే గాని చంపటానికి మీకు ఏ హక్కూ లేదు. మీరిప్పుడీమాట అన్నారు కాబట్టి, రేపు ఆవిడ ఏకారణం చేతనైనా మరణిస్తే కేసుమీ మీదికే వస్తుంది. మేమంతా సాక్షులమవుతాం"

గట్టిగా అరిచాడు సౌశీల్యం : "ఏంటీ, కేసా! నీకెన్ని గుండెల్రా!" – ఇలా అంటూ అతను ముందుకొంగి నా కాలరు పట్టుకున్నాడు.

నా చేతో కొట్టి అతని చేతిని విడిపించుకున్నాను

ఈ గోలకి కండక్టరు, "ఏంటండీ అది?" అంటూ బస్సుని ఆపించాడు చుట్టు పక్కల జనమంతా లేచినుంచున్నారు. అదిగో నాక్కావలసింది ఈ సాక్షులే!

నేనన్నాను : "వీళ్ళెవరో నాకు తెలీదు. జగ్గం పేటలో వీళ్ళెక్కుతున్నప్పుడు ఈమె పొరపాటున నేనే తన భర్తననుకొని నా భుజంమీద చెయ్యేసి పిలిచింది. అప్పట్నుంచీ ఈయనగారు నాకూ ఈవిడకూ లేనిపోని సంబంధం పెట్టి మాటల్తో ఆవిణ్ణి తెగ నలిపేస్తున్నాడు ఆవిడ తన పిల్లల్ని చంపి తను చచ్చిపోతానంటోంది. ఇది న్యాయమేనా?"

సౌశీల్యం ఆవేశంగా అన్నాడు · "అది మేమూ మేమూ చూసుకుంటాం మధ్యలో నీకేంటి సంబంధం?"

వెనకాల సీట్లోంచి ఎవరో అన్నారు "అవునయ్యా, అది ఆళ్ళూ ఆళ్ళూ చూసుకునే యిసయం మద్దిలో మీకేంటండీ?"

అందరి వైపూ ఒక సారి చూసాను శాంతంగా అన్నాను

'నాకేం సంబంధమా, ఒక ఆడపడుచుకూ తోబుట్టువుకూ ఉన్న సంబంధం! ఇంకో సంబంధం కూడా ఉంది. ఇందాకట్నుంచీ ఆయన, నన్ను తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా తిడుతున్నాడు. నేను సన్నాసినిట, ఆవారానిట, గొట్టాంగాణ్ణిట ఇంత వరకూ సహించాను కానీ ఈమెని 'చస్తే వాడితో కలిసిచావు' అన్నాడు .. అడగండి, ఆమెనడగండి, కాదంటుందేమో!''

సౌశీల్యం ఇబ్బందిలో పడిపోయాడు!

అందరూ ఆమె వైపు చూసారు ఆమె భళ్ళున ఒక్కసారి ఏడు పంతనీ పైకి కక్కేసింది. పమిట కొంగులో మొహం దాచుకుంది.

నేను, ఆవెనకాల సీట్లో కూర్చొనున్న ఇందాకటి స్టూడెంటుని "ఏం బాబూ నువ్వేమంటావ్?" అనడిగాను

అతను చురుగ్గా "ఈయన మాటలు నిజమేనండి. నేనూ వింటున్నాను వీళ్ళ సంభాషణ" అన్నాడు జనం వైపు చూస్తూ.

సౌశీల్యం, తోక తొక్కిన త్రాచయిపోయాడు! "అబద్ధం, కుట్ర! ఈళ్ళిద్దరూ కలిసి నన్ను అల్లరి జెయ్యాలని చూస్తున్నారు. ఏమయ్యోయ్, ఏంటి విషయం? రాజమండ్రిరా చెబుతా నీ పని! మా మనుసుల్నేత అక్కడికక్కడే మక్కిలిరగదీయించి గోదాట్లో విసిరేయిస్తాను. దొంగ రాస్కెల్,

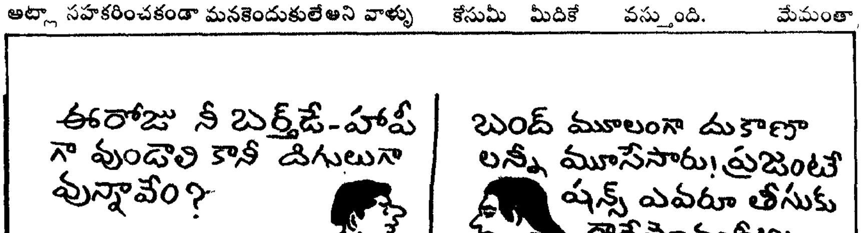

మొగుడా?-శాడిస్టు మొద్దా?

అబద్ధాలు చెప్పి అల్లరి పెడతావంట్రా! నేన్నీ కేవయినా బాకీ ఉన్నానేంట్రా? – ఇట్లా అంటూ మళ్ళీ నా కాలరు పట్టుకోబోయాడు

పాసెంజర్లలో రకరకాల విమర్శలు మొదలయ్యాయి ఆ స్టూడెంటు వాళ్ళందరికీ ఎడమరచి జరిగిన సంభాషణ చెబుతున్నాడు

కండక్టరు. ఇదేం గోల! రాజమండ్రిలో దిగాక మీరూ మీరూ చూసుకోండి" అంటూ బస్సును బయల్దేరనివ్వబోయాడు.

హఠాత్తుగా నేను అరిచాను : "కండక్టర్, బస్సు ఆపు! ఇప్పుడు చెబుతున్నాను నేనెవర్నో. నేను సి. బి. సి. ఐ. డి. ఇన్‌స్పెక్టర్ని. భార్యల్ని చంపే భర్తల్ని పట్టుకోడానికి నన్ను జిల్లాకి పంపించారు. ఇదుగో నా ఐడెంటిటీ కార్డు'! – ఇట్లా అంటూ ఒకపక్క ఫొటో అంటించి రెండో పక్క ముద్ర వేసున్న మడతకార్డును నా జేబులోంచి తీసి చూపించాను అందరికీ ఒక్కసారి చూపించి చటుక్కున జేబులో పెట్టేసుకున్నాను

మళ్ళీ గట్టిగా అరిచాను కండక్టర్ ఈ పెద్దమనిషి ఇందాకట్నుంచీ ఆమెను చంపుతానంటున్నాడు నన్ను తిడుతున్నాడు ఇంకా చాలా కేసులున్నాయి ఈయన మీద పోనీయ్ బస్సు రాజానగరం పోలీస్ స్టేషనుకు పోనీయ్!

అంతా అవాక్కయి పోయారు!

వెనకాల్నుంచి ఎవరో ఒకాయన ఏది బాబూ మీ కార్డొకసారి చూపిస్తా॥రా? అన్నాడు

ఆ ప్రశ్నలో నా అధికారాన్ని ప్రశ్నిస్తున్న వెటకారం ధ్వనించింది ఒళ్ళు మండిపోయింది నాకు మళ్ళీ అరిచాను ఏంటయ్యా చూసేది పదపద నువ్వు కూడా స్టేషనుకు పద అన్నీ చూద్దువుగాని పోనివ్వయ్యా డ్రైవరూ స్టేషనుకు పోనీ! అన్నట్టు డ్రైవరూ నీ నెంబరెంత?

డ్రైవరు కంగారు పడిపోయాడు అంత పెద్ద సౌశీల్యమూ నోరెళ్ళ బెట్టి కూలబడిపోయాడు నాలుగు క్షణాల పాటు బస్సంతా నిశ్శబ్దమైపోయింది

నెమ్మదిగా ఎవరో అన్నారు ఈ స్టేషనూ కేసులూ ఎందుకు లెండి లేనిపోని గోల! ఈయనగారికి బుద్ధిచెబితే పోలా! ఏవయ్యా ఆవిణ్ణి హత్య చేసి చంపటానికయ్యా పెళ్ళిచేసుకుంది! నువ్వెక్కడి మొగుడివయ్యా! చూస్తే పెద్దమనిషిలాగున్నావ్!

ఇంకొకళ్ళందుకున్నారు అద్సరే యస్సయి గారిని ఇరికించట మెందుకంట మధ్యలో బుర్రలేగ్గాని!

ఇంకోరు ఈయన గారేవయిన సత్య హరిచ్చంద్రుడా ఏ అడదాన్నీ తగలకుండానే బస్సులెక్కుతున్నాడా యెదవబుద్ధి గాని! గుడిసేటి మేళం !

ఇప్పటి కందుకున్నారు నావెనకాల్నుంచి ఆడవాళ్ళు ఏటీ పెళ్ళాన్ని సావమంటన్నాడా సంసారం శాతకాపోతే తనే పడి సావరాదూ!

కొజ్జా వోడేమోనే!

అసలీయనెక్కడో సూసినట్టుగుందే ఈ మా పక్కీదిలోనే ఉంటున్నాడు దవిళేశ్వరంలోనే ఉద్యోగవంనుకుంటా! అయమ్మ ఎంత మంచిదో పాపం! సీతమ్మోరే!

సౌశీల్యంతో డ్రైవరన్నాడు : "మాస్టారూ మీరు నోరు జారటం వల్ల ఎంత వరకొచ్చిందో. బండి అసలే లేటు రన్నింగులో ఉంది. స్టేషనూ గీషనూ అంటే లేటు మారిపోద్ది మా బాపు లేచిపోద్ది! యస్సయి గారిని క్షమాపణ అడగండి."

ఇంక అందరూ అమాటే అనటం మొదలెట్టారు.

వాళ్ళని అననివ్వి అననివ్వి గంభీరంగా నేనన్నాను సరే నాకు క్షమాపణ అక్కర్లేదు ఇంకెప్పుడూ ఆ ఆడకూతుర్ని అరడి పెట్టనని మాటిమ్మనండి చాలు

శవాకారమై పోయి సౌశీల్యం తలొంచుక్కూర్చున్నాడు!

నేను నా ఎటాచీ బాగ్‌లోంచి నోట్‌బుక్కూ పెన్నూ తీసాను నీ పేరేంటయ్యా అనడిగాను సౌశీల్యాన్ని అతను మాట్లాళ్ళేదు మళ్ళీ రెట్టించాను మాట్లాళ్ళేదు

వెంటనే స్టూడెంటన్నాడు ఇందాకన నేనడిగితే చెప్పాడు గదండీ శాంతిమూలం సౌశీల్యం

పాంచాలి
పంచభర్తృక
ఎలా అయ్యింది?
ఆమె పూర్వజన్మ
గాథ ఏమిటి?
"షో మ్యా" గారి
టి. వి.
మహాభారత్
ఇవ్వని కథలు
త్వరలో!

కాలేజిలో సూపర్వైజర్ దానవాయిపేట అని

నేను అది రాసుకున్నాను దాన్ని పైకి చదివాను ఏం ఇంతేనా? అనడిగాను మళ్ళీ సౌశీల్యం మాట్లాళ్ళేదు

అందరి వైపూ చూస్తూ అన్నాను ఈ ఆడపడుచు ఎప్పుడైనా ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టో హఠాత్తుగా మరణించినట్టో తెలిస్తే రానక్కర్లేదు. పేపర్లో పడ్డా చాలు. నేనే వస్తాను. ఈయనమీద కేసు పెడతాను. మరి మీ అడ్రసులు కూడా ఇవ్వాలి".– ఇట్లా అంటూ డ్రైవరూ, కండక్టరూ, సౌశీల్యాన్ని గుర్తుపట్టిన ఆడవాళ్ళూ, మరి కొందరు ప్రయాణీకులూ– వీళ్ళందరి అడ్రసులు తీసుకున్నాను

బస్సు పోనిమ్మన్నాను బస్సు బయల్దేరింది

అంతే ఇహనా వెనకాల్నుంచి శబ్దం వస్తే ఒట్టు! పాపం ఆ భార్య ఎట్లా ఆపుకుందో ఏమో ఏడుపును ఆపుకుంది

రాజమండ్రిలో కంబాల చెరువు సెంటర్లో దిగిపోతూ దిగిపోతూ సౌశీల్యం నన్ను చూసిన చూపు మామూలు చూపుకాదు మావాఁళ్ళోడు గుళ్ళ పిస్టోలు లా! చూపు! నాకు తెలుసు అతని బుద్ధి పుడకల్తో గాని పోదని! కానీ ఆ భార్యకి లోకం పట్ల విశ్వాసమూ జనంలో జాగరణా కలిగించాను కదా!

స్టూడెంటు కూడా నాతో బాటే బస్సు కాంప్లెక్సులో దిగాడు అన్నాడు : మురారిలో ఆయన అడ్రస్సు కనుక్కోమని మీరు అన్నప్పుడే అనుకున్నాను సార్ మీరు మామూలు మనిషి కాదని మీరాయన్ని అరెస్టు చేసుండాల్సిందిసార్ గొప్పగా ఉండేది!

నేను నవ్వాను అన్నాను వద్దులే మరీ పేట్రేగి పోతాడు కానీ నీ సహకారం మాత్రం గొప్పగా ఉందయ్యా! అందుకే మీ స్టూడెంటు కుర్రాళ్ళంటే నాకు మోజు! సమాజంలో జరుగుతున్న అన్యాయాలపట్ల మీరు ఈ మాత్రం స్పందన చూపిస్తే చాలు మన హిందూదేశం ఇట్టే బాగుపడుతుంది

నమస్కారం పెట్టి అతను వెళ్ళిపోయాడు

నేను ఏలూరెళ్ళాలి కనక రాజమండ్రి స్టేషనుకు అదరాబాదరా చేరుకున్నాను బయల్దేరుతున్న తిరుమల్లోకి ఒక్క గంతులో వెళ్ళి పడ్డాను జరిగిందంతా నెమరేసుకుంటూ జేబులోంచి ఐడెంటిటీకార్డు తీసాను అందులో ఉన్న ఫోటోను ముద్దు పెట్టుకున్నాను అది ఏలేశ్వరం ప్రాజెక్టులో పని చేస్తున్న ఇంజనీరు నా స్నేహితుడిది ఆ కార్డు అతనిది! సంస్కరించుకొని సంస్కరించటం' అనే వృత్తిలో ఉన్న నేను నా కాలేజీ వదిలి పెట్టగానే అతనో కలిసి జీపులో ఏలేశ్వరం నించి ఎర్రవరం వరకూ ప్రయాణం చెయ్యటంలో పొరబాటున అది నా జేబులో ఉండిపోయింది!

●